

opstille i sin Status sine Grundejendomme til en Værdi, der svarer til de Salg, der have fundet Sted. Vi ere jo slet ikke sikre paa, at de kunde sælges til den Pris alle sammen, selv om man vilde.

Dernæst finder jeg, som Forholdene have udviklet sig, og saaledes som vor hele Skatteordning nu er, at der egentlig ikke er noget unaturligt i, eller rettere sagt noget at beklage sig over for Samfundet, at Kommunerne eje en Del Grundejendomme, og at disse ikke blive stærkt beskattede til Staten. Thi vi ere dog alle sammen ret enige om, at den Værdiforøgelse af Ejendomme, som fremkommer ved Samfundsvirksomhed, har egentlig det hele Samfund noget Krav paa at faa Del i, endog saa en betydelig Del i. Vanskeligheden her ligger egentlig i at finde en Maade, hvorpaa man er i Stand til at indkassere noget af denne Værdi, beskatte denne stigende Værdi hos de private. Den Vanskelighed kommer man ganske over, naar Kommunerne ere Herrer over Grundene i ret stor Udstrækning. Man er da over denne Skattevanskelighed, som, hvor smuk og berettiget Teorien om Grundværdiernes Stigning end kan være, dog altid vil stille sig i Vejen for en naturlig og retfærdig Beskatning af den. Og den Fordel, som Kommunerne have her, kommer jo i Virkeligheden alle Kommunen tilhørende til gode derved, at Kommunerne kunne holde de Skatteprocenter, altsaa den direkte Beskatning, som de skulle have af deres Borgere, noget lavere, end de ellers maatte have dem.

For at det ikke skal være usagt fra min Side ved disse Loves Behandling eller nu Færdiggørelse, maa jeg i allerhøjeste Grad beklage, at man, da man dog har beskæftiget sig og ret indgaaende med den kommunale Beskatning, ikke har fundet Anledning til at forandre det ejendommelige Forhold, at der findes en Kommune i Danmark, som er i den Grad umyndig, at den ikke er i Stand til at skaffe sig ad Skattevejen, ad den ordinære Vej, den Indtægt, som er nødvendig for at løse de Opgaver og holde de forskellige Ting i Gang, som Lovgivningsmagten har paalagt Kommunerne at løse og holde i Gang. Alle andre Kommuner Landet over have Adgang til at forøge deres Indtægter, ganske vist ikke rent vilkaarlig, men gradvis, efterhaanden som Opgaverne stige. Der er foretaget visse Indskrænkninger i §§ 34—35 i det foreliggende Lovforslag, men det er dog saaledes, at der er en Adgang til at komme længere

frem. Men for Københavns Vedkommende har man ikke villet give en saadan Frihed. Man kunde maaske have sagt: Vi have overhovedet ikke ved den foreliggende Lov rørt ved København, København har en anden Skattebasis, nemlig Indkomstskatten, medens man uden for København har Formue- og Lejlighedsskatten, og som Følge deraf er det en Sag, som maa behandles ved en Lov for sig. Men saaledes er Forholdet jo ikke. Man har faktisk rørt ved Københavns Beskatning og rørt ved den paa dens allerømmeste Punkt, nemlig derved, at man har nedsat Maksimum af den Procent, der maa opkræves, fra 3 til $2\frac{1}{2}$, og det har man rimeligvis gjort, fordi man mener, at Københavns Kommune nu faar ny Indtægter, idet den faar Skat af Aktieselskaber, Skat af dem, der bo uden for København og drive Næring i København, og Tilskud af Staten af de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der foreslaas ydet til Kommunerne. Endelig vilde man maaske sige, at Københavns Kommune dernæst i Henhold til § 21 i Lov om Omordning af de kommunale Skatter faar Adgang til at opkræve en kommunal Ejendomsskyld, og at det navnlig er derfor, at man har indskrænket den Skatteprocent, som maa opkræves, fordi der derved gives Adgang til større Indtægt. Nu er det imidlertid saaledes for det øvrige Lands Vedkommende, at man der har akkurat samme Adgang til Beskatning af Aktieselskaber og af udenbysboende og til Statstilskud som Københavns Kommune. Det er altsaa ikke nogen Motivering for at indskrænke Københavns Adgang til Indtægter mere, end det vilde være det for alle de andre Kommuner, heller ikke naar Talen er om Ejendomsskyld. Med det Forslag, der nu ligger for om Ejendomsskyld, bliver Stillingen den, at Københavns Kommune vil miste 6—700,000 Kr. ved den halve Procent i Indkomstskat. Efter de Beregninger, jeg har kunnet komme til nu, vil Københavns Kommune efter det Forslag, der foreligger om Ejendomsskyld, i det højeste naa at faa $\frac{1}{2}$ Million i Ejendomsskyld. Der opkræves for Øjeblikket 1,640,000 Kr. i Bygningsafgift, og efter en Beregning, foretagen med et halvt hundrede københavnske Ejendomme, viser det sig, at Bygningsafgiften vil svare til 1,6 pro mille i Ejendomsskyld. Af disse Ejendomme har man taget den Bygningsafgift, der betales af dem, og man har beregnet den Værdi, de ville blive ansatte til i Ejendomsskyld, og det udgør 1,6 pro